РЕШЕНИЕ (ЕС) 2022/756 НА КОМИСИЯТА

от 30 септември 2021 година

относно мерките SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), приведени в действие от Италия и регион Сардиния в полза на Saremar

(нотифицирано под номер C(2021) 6990)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си по силата на посочената(ите) по-горе разпоредба(и) ([1]) и като взе предвид тези мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 6 август 1999 г. Комисията реши да започне процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“), по отношение на помощ, предоставена въз основа на първоначалните договори за обществена услуга („първоначалните споразумения“) на шестте дружества, съставлявали към онзи момент Tirrenia Group ([2]).

(2) По време на етапа на разследване италианските органи поискаха делото Tirrenia Group да бъде разделено на части, така че да може да се отдаде приоритет на достигането до окончателно решение по отношение само на Tirrenia di Navigazione („Tirrenia“). Това искане бе мотивирано от плана на италианските органи да приватизират групата, като започнат от Tirrenia, и от намерението им да ускорят процеса по отношение на това дружество.

(3) Комисията уважи искането на италианските органи и с Решение 2001/851/ЕО ([3]) на Комисията закри започнатата процедура по отношение на помощта, предоставена на Tirrenia. Помощта бе обявена за съвместима при спазването на определени ангажименти от страна на италианските органи.

(4) С Решение 2005/163/ЕО на Комисията ([4]) („решението от 2004 г.“) Комисията обяви компенсацията, предоставена на дружествата от Tirrenia Group, различни от Tirrenia ([5]), за частично съвместима с вътрешния пазар, частично съвместима при спазването на определени ангажименти от италианските органи и частично несъвместима с вътрешния пазар. Решението от 2004 г. се основаваше на счетоводните данни през периода 1992—2001 г. и съдържаше условия за гарантиране на съвместимостта на компенсацията през целия срок на действие на първоначалните споразумения (т.е. до 2008 г.).

(5) С решение от 4 март 2009 г. по дела T-265/04, T-292/04 и T-504/04 ([6]) Общият съд отмени решението от 2004 г.

([1]) ОВ C 28, 1.2.2012 г., стр. 18 и ОВ C 84, 22.3.2013 г., стр. 58.

([2]) ОВ C 306, 23.10.1999 г., стр. 2. Бившата Tirrenia Group е включвала дружествата Tirrenia di Navigazione S.p.A., Adriatica S.p.A., Caremar — Campania Regionale Maritima S.p.A., Saremar — Sardegna Regionale Marittima S.p.A., Siremar — Sicilia Regionale Marittima S.p.A. и Toremar — Toscana Regionale Marittima S.p.A.

([3]) Решение 2001/851/ЕО на Комисията от 21 юни 2001 г. относно държавната помощ, предоставена от Италия на дружеството за морски транспорт Tirrenia di Navigazione (ОВ L 318, 4.12.2001 г., стр. 9).

([4]) Решение 2005/163/ЕО на Комисията от 16 март 2004 г. относно държавната помощ, изплатена от Италия в полза на дружествата за морски транспорт Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (Tirrenia Group) (ОВ L 53, 26.2.2005 г., стр. 29).

([5]) По-специално: Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar.

([6]) Съединени дела T-265/04, T-292/04 и T-504/04 *Tirrenia di Navigazione срещу Комисията*, европейски идентификатор за съдебна практика:EU:T:2009:48.

(6) На 5 октомври 2011 г. с Решение C(2011) 6961 на Комисията („решението от 2011 г.“) ([7]) Комисията откри официалната процедура по разследване по отношение на различните мерки, приети от Италия в полза на дружествата от бившата Tirrenia Group. Разследването се отнасяше, между другото, до компенсацията, предоставена на Saremar — Sardegna Regionale Marittima („Saremar“) за обслужването на определени морски маршрути, считано от 1 януари 2009 г., както и до редица други мерки, приети в полза на това дружество.

(7) Решението от 2011 г. беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*. Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите мнения относно разследваните мерки.

(8) На 7 ноември 2012 г. Комисията удължи процедурата по разследването, *между другото*, по отношение на някои мерки за подпомагане на Saremar, приети от регион Сардиния. На 19 декември 2012 г. Комисията прие изменена версия ([8]) на това решение (Решение C(2012) 9452 на Комисията, „решението от 2012 г.“).

(9) Решението от 2012 г. беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([9]). Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите мнения относно разследваните мерки.

(10) С писмо от 14 май 2013 г. регион Сардиния поиска от Комисията да отдели мерките относно Saremar от официалната процедура по разследване, открита с решенията от 2011 г. и 2012 г., и да даде приоритет на тези мерки, по-специално с оглед на предстоящата приватизация на дружеството.

(11) Комисията уважи искането на органите на Сардиния и с Решение (ЕС) 2018/261 на Комисията ([10]) („решението от 2014 г.) прекрати официалната процедура по разследване по отношение на някои мерки, предоставени от регион Сардиния в полза на Saremar. От петте мерки, приети от регион Сардиния в полза на Saremar, четири бяха оценени в решението от 2014 г. с изключение на проекта „Bonus Sardo — Vacanza“ (вж. съображение 29 на това решение).

(12) Saremar и регион Сардиния подадоха пред Общия съд искове за отмяна на решението от 2014 г. Общият съд отхвърли тези искове с решенията си от 6 април 2017 по дела T-219/14 ([11]) и T-220/14 ([12]). Нито Saremar, нито регион Сардиния са обжалвали тези решения на Съда, които вече са окончателни.

(13) С Решение (ЕС) 2020/1411 ([13]) Комисията приключи разследването по отношение на дружествата от Tirrenia Group, различни от Tirrenia, за периода 1992—2008 г. Комисията стигна до заключението, че помощта, предоставена за осигуряване на морски каботажни транспортни услуги, представлява съществуваща помощ, а помощта, предоставена за осигуряване на международни услуги за морски транспорт, е съвместима с рамката за услуги от общ икономически интерес („УОИИ“) за 2011 г. („рамка за УОИИ за 2011 г.“) ([14]).

(14) С Решение (ЕС) 2020/1412 ([15]) Комисията закри официалната процедура по разследване по отношение на мерките, предоставени на Tirrenia и неговия приобретател CIN, за периода 2009—2020 г.

([7]) ОВ C 28, 1.2.2012 г., стр. 18.
([8]) Всички изменения засягаха мерките в полза на Saremar.
([9]) ОВ C 84, 22.3.2013 г., стр. 58.
([10]) Решение (ЕС) 2018/261 на Комисията от 22 януари 2014 г. относно мерките SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C), приложени от регион Сардиния в полза на Saremar (нотифицирано под номер на документ C(2013) 9101) (ОВ L 49, 22.2.2018 г., стр. 22)
([11]) Дело T-219/14 *Regione autonoma della Sardegna срещу Комисията*, европейски идентификатор за съдебна практика:EU:T:2017:266.
([12]) Дело T-220/14 *Saremar срещу Комисията* европейски идентификатор за съдебна практика:EU:T:2017:267.
([13]) Решение (ЕС) 2020/1411 на Комисията от 2 март 2020 г. относно държавната помощ № C 64/99 (ex NN 68/99), приложена от Ит.лия в полза на дружествата за морски транспорт Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (Tirrenia Group) (ОВ L 332, 12.10.2020 г., стр. 1).
([14]) Съобщение на Комисията: Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (ОВ C 8, 11.1.2012 г., стр. 15).
([15]) Решение (ЕС) 2020/1412 на Комисията от 2 март 2020 г. относно мерките SA.32014, SA.32015, SA.32016 (11/C) (ex 11/NN), приложени от Италия в полза на Tirrenia di Navigazione и неговия приобретател Compagnia Italiana di Navigazione (ОВ L 332, 12.10.2020 г., стр. 45).

(15) С Решения (ЕС) 2021/4268 ([16]) и (ЕС) 2021/4271 ([17]) Комисията закри официалната процедура по разследване по отношение на мерките, предоставени на Siremar и Toremar и техните приобретатели, за периода от 2009 г. насам.

(16) Това решение засяга само мерките в полза на Saremar, определени в решенията от 2011 г. и от 2012 г., които не са обхванати от решението от 2014 г., както е обяснено в съображения 28 и 29. Комисията ще разгледа всички останали мерки, предмет на решенията от 2011 г. и от 2012 г., в отделни решения в рамките на дела SA.32014, SA.32015 и SA.32016. По-специално всички останали мерки засягат други дружества от бившата Tirrenia Group (т. е. Caremar и Laziomar).

2. **КОНТЕКСТ И ОПИСАНИЕ НА РАЗСЛЕДВАНИТЕ МЕРКИ**

2.1. **Контекст**

2.1.1. *Първоначалните споразумения*

(17) Tirrenia Group първоначално е била собственост на италианската държава чрез дружеството Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A („Fintecna“) ([18]) и е включвала шест дружества, а именно Tirrenia, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar и Toremar. Тези дружества са предоставяли услуги за морски транспорт по отделни договори за обществени услуги, сключени с италианската държава през 1991 г., които са били в сила в продължение на двадесет години — от януари 1989 г. до декември 2008 г. Fintecna е притежавало 100 % от дяловия капитал на Tirrenia. Tirrenia е притежавало изцяло Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (наричани общо „регионалните дружества“). През 2004 г. Adriatica, което е обслужвало редица маршрути между Италия и Албания, Хърватия, Гърция и Черна гора, се е сляло с Tirrenia.

(18) Целта на първоначалните споразумения е била да се гарантират редовността и надеждността на значителни по обем услуги за морски транспорт, свързващи основно континенталната част на Италия със Сицилия, Сардиния и други по-малки италиански острови. За тази цел италианската държава е предоставила финансова подкрепа под формата на субсидии, изплащани директно на всяко едно от дружествата от Tirrenia Group.

(19) Saremar е обслужвало някои чисто локални каботажни линии между Сардиния и островите, намиращи се на североизток и югозапад от нея, както и международната линия до Корсика, съгласно първоначалното споразумение с държавата.

2.1.2. *Удължаването на срока на първоначалните споразумения*

(20) Срокът на действие на първоначалните споразумения, включително на това, приложимо за Saremar, е удължаван три пъти.

(21) Първо, с член 26 от Декрет-закон № 207 от 30 декември 2008 г., преобразуван в Закон № 14 от 27 февруари 2009 г., срокът на първоначалните споразумения, който по принцип е трябвало да изтече на 31 декември 2008 г., е удължен до 31 декември 2009 г.

(22) Второ, в член 19б от Декрет-закон № 135 от 25 септември 2009 г. („Декрет-закон 135/2009“), преобразуван в Закон № 166 от 20 ноември 2009 г. („закона от 2009 г.“), е определено, че с оглед на приватизацията на дружествата от Tirrenia Group дяловото участие на регионалните дружества, с изключение на Siremar, ще бъде прехвърлено от дружеството майка Tirrenia, както следва:

а) Caremar на регион Кампания. Впоследствие регион Кампания е прехвърлил действащото предприятие, обслужващо транспортните линии до Понцианския архипелаг, на регион Лацио (с което е създадено Laziomar) ([19]);

б) Saremar на регион Сардиния;

([16]) Още не е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*.
([17]) Още не е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*.
([18]) Fintecna е изцяло собственост на Министерството на икономиката и финансите и е специализирано в управлението на дялови участия и процеси на приватизация, както и в работата по проекти за рационализация и преструктуриране на дружества, които са изправени пред индустриални, финансови или организационни трудности.
([19]) Въпросното прехвърляне е формализирано на 1 юни 2011 г.

в) Toremar на регион Тоскана.

(23) В закона от 2009 г. се уточнява също, че до 31 декември 2009 г. ще бъдат сключени нови споразумения между италианската държава, от една страна, и Tirrenia и Siremar, от друга страна. Регионалните услуги се предвижда да бъдат уредени в нови договори за обществени услуги, които ще се сключат между Saremar, Toremar и Caremar и съответните регионални органи до 31 декември 2009 г. (за Сардиния и Тоскана) и до 28 февруари 2010 г. (за Кампания и Лацио). Предвидено е за новите споразумения или договори за обществени услуги да бъде открита тръжна процедура заедно с процедурата за самите дружества, а новите собственици на всяко от тези дружества впоследствие да сключат съответното споразумение или договор за обществени услуги. ([20])

(24) За тази цел със закона от 2009 г. срокът на първоначалните споразумения, включително на това, приложимо за Saremar, е удължен допълнително — от 1 януари 2010 г. до 30 септември 2010 г.

(25) Накрая, в Закон № 163 от 1 октомври 2010 г., с който се преобразува Декрет-закон № 125 от 5 август 2010 г. („законът от 2010 г.“), се определя допълнителното удължаване на срока на първоначалните споразумения (включително това, приложимо по отношение на Saremar) от 1 октомври 2010 г. до приключването на процесите на приватизация на Tirrenia и Siremar.

2.1.3. *Изпълнение на решението от 2014 г.*

(26) С решението си от 2014 г. Комисията обяви две от мерките за помощ, предоставени на Saremar за несъвместими с вътрешния пазар, докато за други две мерки беше установено, че не представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Във връзка с това Комисията, разпореди възстановяване на:

а) Компенсация в размер на 10 милиона евро, изплатени на Saremar за обслужването на два допълнителни маршрута, свързващи Сардиния с континенталната част;

б) планирана рекапитализация на стойност 6 099 961 евро (824 309,69 евро от която вече са изплатени на Saremar).

(27) Италия изпълнява решението от 2014 г., въпреки че някои процедури остават висящи в момента на приемането на това решение. По-специално:

а) С писмо от 10 април 2015 г. италианските органи са съобщили, че на 15 януари 2015 г. Tribunale di Cagliari се е произнесъл в полза на допускането на Saremar до процедурата *concordato preventivo*. Целта на процедурата е била продажба на всички активи на Saremar и удовлетворяване на претенциите на кредиторите, без продължаване на стопанските дейности от страна на Saremar след определена дата (първоначално е посочена датата 31 декември 2015 г.). Претенциите за държавна помощ са били регистрирани на съответното място във вземанията и са включвали лихва при възстановяването в размер на 11 131 231,60 евро, натрупана до 1 юли 2014 г. Това е датата, на която Saremar е поискало да бъде допуснато до процедурата *concordato preventivo*, което, съгласно италианското законодателство спира начислението на лихва ([21]);

б) С писмо от 28 октомври 2015 г. италианските органи са информирали Комисията, че тръжните процедури за продажбата на плавателните съдове на Saremar и за прехвърлянето на задълженията за извършване на обществени услуги, изпълнявани от Saremar, трябва да се проведат отделно. Те са изпратили също така постановлението, издадено от Tribunale di Cagliari на 22 юли 2015 г., което утвърждава *concordato preventivo* (така нареченото „*omologazione*“), и са информирали Комисията, че са получени осем заявявания на интерес относно корабите на Saremar. С писмо от 21 януари 2016 г., италианските органи са потвърдили, че Saremar ще продължи да извършва дейност само до 31 март 2016 г. Те са съобщили също така, че корабите на Saremar са продадени на дружеството Delcoservizi Srl („Delcoservizi“), като действителното прехвърляне следва да бъде извършено до 30 април 2016 г., и че процедурата за възлагане на договора за обществени услуги все още продължава, като са получени две заявявания на интерес;

в) С писмо от 19 май 2016 г., италианските органи са съобщили, че договорът за обществени услуги е възложен на дружеството Delcomar Srl („Delcomar“). Съответно на 31 март 2016 г. Saremar е спряло да обслужва всички линии за морски транспорт и от 1 април 2016 г. обществената услуга се изпълнява от Delcomar. Италианските органи също така са информирали Комисията, че след прехвърлянето на активите на Saremar, което също е било извършено на 31 март 2016 г., Регионалният съвет на Сардиния е разпоредил ликвидацията на Saremar със своето Решение № 24/23 от 22 април 2016 г. В това решение Регионалният съвет е отбелязал, че дружеството Saremar е прекратило всички дейности на 31 март 2016 г., че то вече не е необходимо и че трябва да бъде ликвидирано, като регионът е назначил нов ликвидатор;

([20]) Член 19б, параграф 10 от Декрет-закон 135/2009.

([21]) Вж. точки 130 и 133 от Известие на Комисията относно възстановяването на неправомерна и несъвместима държавна помощ, C 247/1, 23 юли 2019 г.

г) С писмо от 20 юли 2016 г., италианските органи са информирали Комисията, че на база на средствата, получени от ликвидацията на активите на Saremar и графика за погасяване на задълженията, за претенциите за държавна помощ е било възможно да бъдат отпуснати само 4 452 226,42 евро (приблизително 40 % от дължимите суми). Освен това те са потвърдили, че Saremar е освободило целия си персонал и че ще бъде изтрито от регистъра на дружествата след приключване на ликвидацията, както и че не е имало връзки от никакъв вид между продавача (Saremar) и купувача (Delcoservizi) на активите. Накрая, с писмо от 17 юли 2017 г. италианските органи са предоставили доказателство, че ликвидаторите на Saremar са заплатили 4 452 226,42 евро на региона.

2.2. **Мерки, попадащи в обхвата на решенията от 2011 и 2012 г.**

(28) В рамките на официалната процедура по разследване, открита с решенията от 2011 г. и 2012 г., на оценка са подложени следните мерки:

1) компенсацията за предоставяне на услуги от общ икономически интерес през удължения срок на действие на първоначалните споразумения (мярка 1);

2) неправомерното продължаване на помощта за оздравяване за Tirrenia и Siremar (мярка 2);

3) приватизацията на дружествата от бившата Tirrenia Group ([22]) (мярка 3);

4) компенсацията, платена за извършването на услуги от общ икономически интерес по силата на бъдещите споразумения/договори за обществени услуги/ (мярка 4);

5) приоритет за акостиране (мярка 5);

6) мерките, установени със закона от 2010 г. (мярка 6);

7) пет допълнителни мерки, приети от регион Сардиния в полза на Saremar (мярка 7).

(29) С решението си от 2014 г. Комисията закри официалната процедура по разследване по отношение на четири от петте мерки, приети от регион Сардиния в полза на Saremar, които са посочени по-горе като мярка 7. Това решение обаче не съдържа заключение относно петата мярка: проекта „Bonus Sardo — Vacanza“ ([23]). По тази причина Комисията все още не е заела позиция относно съвместимостта на мерки 1, 3, 4, 5, 6 и проекта „Bonus Sardo — Vacanza“ с вътрешния пазар.

3. **ЛИКВИДАЦИЯ НА БЕНЕФИЦИЕРА И ЛИПСА НА ИКОНОМИЧЕСКА ПРИЕМСТВЕНОСТ**

(30) Комисията припомня, че целта на системата на *предварителна* проверка на новите мерки за помощ от Комисията, предвидени в член 108, параграф 3 от ДФЕС, е да се избягва предоставянето на помощ, несъвместима с вътрешния пазар ([24]). Що се отнася до възстановяването на несъвместимата помощ, според постоянната съдебна практика, правомощията на Комисията да разпорежда възстановяване от държавите членки на помощ, считана от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, имат за цел премахване на нарушаването на конкуренцията в резултат от конкурентното предимство, от което се е възползвал получателят на помощта, като по този начин се възстановява ситуацията, съществувала преди плащането на тази помощ ([25]). Ако някое дружество не може да върне помощта, при прилагането на мерки за възстановяване от съответната държава членка се изисква да извърши ликвидация на това дружество ([26]), т.е. прекратяване на дейностите му и продажба на неговите активи при пазарни условия.

(31) С други думи, главната цел на системата за контрол върху държавните помощи е да се предотврати предоставянето на несъвместима държавна помощ. Следователно, ако конкуренцията на вътрешния пазар е нарушена поради изплащането на неправомерна и несъвместима държавна помощ, трябва да се осигури възстановяването на ситуацията преди нарушаването на конкуренцията, ако е необходимо, чрез ликвидация на бенефициера.

([22]) Това включва отложеното плащане от страна на CIN на част от покупната цена за придобиването на стопанското подразделение на Tirrenia и няколко предполагаеми допълнителни мерки за помощ в контекста на приватизацията на стопанското подразделение на Siremar (напр. насрещна гаранция и увеличаване на капитала от държавата за CdI).

([23]) Решението от 2014 г. показа, че този проект ще бъде оценен в отделно решение.

([24]) Решение на Съда от 3 март 2020 г., *Vodafone Magyarország*, C-75/18, европейски идентификатор за съдебна практика:EU:C:2020:139, точка 19.

([25]) Решение на Съда от 11 декември 2012 г., *Комисията срещу Испания („Magefesa II“)*, C-610/10, европейски идентификатор за съдебна практика:EU:C:2012:781, точка 105.

([26]) Решение на Съда от 17 януари 2018 г., *Комисията срещу Гърция („United Textiles“)*, C-363/16, европейски идентификатор за съдебна практика:EU:C:2018:12, точка 36.

(32) На този фон Комисията отбелязва, че мерките, които все още предстоят, определени в съображения 28 и 29, се отнасят или до Saremar, което понастоящем е в ликвидация (мерки 1 и „Bonus Sardo — Vacanza“), или до правоприемниците на Saremar след приватизацията (мерки 3 и 4), или и до двете (мерки 5 и 6). Приватизацията на Saremar обаче не се е състояла, както е било описано и предварително оценено в съображения 149 и 150, 238—246, 305 и 306 на решението от 2012 г. Вместо това Saremar е било ликвидирано и за неговите активи и за договора за обществени услуги са били обявени отделни тръжни процедури.

(33) Съгласно италианското законодателство ([27]), след като дадено дружество влезе в ликвидация, неговите активи се продават и постъпленията от продажбата се прехвърлят на кредиторите в съответствие с реда на претенциите им в графика за погасяване на задълженията. На този фон Комисията трябва първо да установи дали продължаването на разследването по отношение на Saremar все още е необходимо. Ако случаят не е такъв, трябва да се установи дали може да има икономическа приемственост между Saremar и които и да са други дружества на база на съдебната практика на Съда.

(34) Относно Saremar Комисията първо отбелязва, че на 15 януари 2015 г., в резултат на решението от 2014 г., Saremar е влязло в *concordato preventivo* и е бил назначен ликвидатор. Съгласно италианското законодателство *concordato preventivo* е процедура, която обикновено е насочена към осигуряване на непрекъснатост на стопанските дейности. Комисията отбелязва обаче, че в този случай дружеството е било допуснато до *concordato preventivo con cessione dei beni*, т.е. процедура за ликвидация, съгласувана с кредиторите, за продажба на активите на дружеството и за прекратяване на бизнеса му с продължаване на дейностите само временно. Тази процедура е под надзора на съдия, който трябва да валидира споразумението между кредиторите. В този случай Комисията отбелязва, че на 22 юли 2015 г. Tribunale di Cagliari е валидирал споразумението между кредиторите на Saremar с продължаване на дейностите до 31 декември 2015 г. (вижте съображение 27). Ето защо Комисията, счита, че избраната процедура вече предполага излизане на Saremar от пазара при завършването ѝ.

(35) Комисията отбелязва, че Saremar е прекратило всички свои стопански дейности на 31 март 2016 г. (вж. съображение 27), включително фериботните си услуги по маршрути, обслужвани на базата на договор за обществени услуги. От този момент договорът за обществени услуги е поверен на Delcomar. Успоредно с това плавателните му съдове са продадени на дружеството Delcoservizi. След продажбата на активите на Saremar, на 22 април 2016 г. Регионалният съвет на Сардиния е разпоредил с Решение № 24/23 ликвидация на Saremar.

(36) В допълнение, Италия е изпълнила правилно решението от 2014 г., макар и със закъснение. Претенцията за държавна помощ в размер на 10 824 309,69 евро плюс лихвата при възстановяването е била надлежно регистрирана в графика за погасяване на задълженията на дружеството. От тази сума е било възможно на Италия да бъдат изплатени само приблизително 4,4 милиона евро след продажбата на активите на Saremar. Тъй като производството по несъстоятелност на Saremar обаче доведе до неговата ликвидация и дружеството вече не извършва никакви дейности ([28]), Комисията временно прекрати процедурата за възстановяване с писмо от 13 септември 2017 г., изпратено до Италия.

(37) Въз основа на горното Комисията отбелязва, че Saremar не извършва никаква стопанска дейност вече повече от пет години, неговите активи са продадени, персоналът е освободен и то ще бъде изтрито от регистъра на дружествата след приключване на процедурата за ликвидация. Всяко възможно нарушаване на конкуренцията или въздействие върху търговията на мерките, посочени в съображения 28 и 29, е приключило след прекратяването на дейностите на Saremar. Освен това претенцията за възстановяване от решението от 2014 г. е била удовлетворена само частично (приблизително 40 % от дължимата сума, вж. съображения 27 и 36).

(38) На този фон Комисията отбелязва, че двете цели на контрола на държавната помощ и на възстановяването ѝ, посочени по-горе, т.е. предотвратяване на отпускането на несъвместима държавна помощ и гарантиране на възстановяването на ситуацията преди нарушаването на конкуренцията, причинено от държавната помощ, несъвместима с вътрешния пазар, вече са изпълнени. Saremar вече не е стопански субект, активен на пазара, и е в ликвидация, а претенциите за държавна помощ могат да бъдат удовлетворени само частично след продажбата на активите на Saremar, тъй като средствата са недостатъчни. По тази причина продължаването на разследването по отношение на Saremar не е необходимо.

([27]) Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267, със съответните изменения (така наречения „*Legge Fallimentare*“).

([28]) Вж. точка 129 от Известие на Комисията относно възстановяването на неправомерна и несъвместима държавна помощ, C 247/1, 23 юли 2019 г.

(39) Що се касае до въпроса за потенциална икономическа приемственост между Saremar и неговите правоприемници, съгласно съдебната практика може да се вземат предвид следните фактори: обхватът на прехвърлянето (активи и пасиви, запазване на работната сила, групи активи), цената на прехвърлянето, самоличността на собствениците на предприятието приобретател и на предприятието прехвърлител, моментът на извършване на прехвърлянето (след началото на разследването, откриването на процедурата или окончателното решение) и икономическата логика на сделката ([29]).

(40) На този фон Комисията отбелязва, че като част от процедурата за възстановяване за изпълнение на решението от 2014 г. вече е преценено дали задължението за възстановяване на помощта, предоставена на Saremar, трябва да бъде разширено, за да обхване други предприятия, към които може да са били прехвърлени активи или стопанска дейност на бенефициера. В тази процедура за възстановяване Комисията прие, че задължението за възстановяване трябва да бъде насочено единствено към Saremar, изключвайки наличието на икономическа приемственост с Delcomar или Delcoservizi (наричани общо „правоприемниците“), на следните основания:

а) извършването на фериботни услуги по маршрути на базата на договор за обществени услуги и корабите са били възложени посредством два отделни, прозрачни, публични и недискриминационни тръжни процедури;

б) Служителите на Saremar са били освободени и само част от тях са били наети отново от неговите правоприемници ([30]);

в) правоприемниците са частни икономически субекти, докато Saremar е било 100 % собственост на региона на Сардиния, следователно не може да бъде установена взаимовръзка между продавача и купувача на активите;

г) решенията на правоприемниците за инвестиция или за участие в търгове са пазарни.

(41) След временното прекратяване на делото за възстановяване, до Комисията не е достигнала информация, която би могла да промени мнението ѝ по този въпрос. Ето защо, на базата на наличната информация, икономическа приемственост между Saremar и Delcomar или Delcoservizi, или и двете, може да бъде отхвърлена. Комисията ще продължи да следи ликвидацията на Saremar до изтриването му от търговския регистър. Само това ще позволи окончателното прекратяване на процедурата за възстановяване във връзка с решението от 2014 г. ([31]).

(42) В този контекст, предвид ликвидацията на Saremar и липсата на икономическа приемственост с неговите правоприемници, официалната процедура по разследване относно оставащите мерки, предоставени в полза на Saremar или неговите правоприемници, инициирана съгласно първата алинея на член 108, параграф 2 от ДФЕС, вече не е необходима.

(43) Настоящото решение не се отнася до и не засяга други въпроси, обхванати от решенията от 2011 г. и 2012 г. ([32]), или представени на вниманието на Комисията от заинтересованите страни в хода на разследването, започнато съгласно тези решения.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Процедурата, инициирана на 5 октомври 2011 г. съгласно член 108, параграф 2, първа алинея от ДФЕС и удължена на 19 декември 2012 г. във връзка със Saremar и неговите правоприемници, се прекратява.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

([29]) Дело T-121/15 *Fortischem a.s. срещу Комисията*, европейски идентификатор за съдебна практика:EU:T:2019:684, точка 208.

([30]) На база на информацията, с която разполага Комисията, по-малко от 20 % служителите на Saremar са били наети отново от Delcomar.

([31]) Вж. точки 136 до 140 от Известие на Комисията относно възстановяването на неправомерна и несъвместима държавна помощ, C 247/1, 23 юли 2019 г.

([32]) Вж. съображения 6 и 8 от настоящото решение.

Съставено в Брюксел на 30 септември 2021 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията